

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Audrey Carlan
THE CALENDAR GIRL
JULY/AUGUST

THE CALENDAR GIRL – JULY by Audrey Carlan © 2015
THE CALENDAR GIRL – AUGUST by Audrey Carlan © 2015
Translation Copyright © 2017 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-02002-1

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

ODRI KARLAN

CALENDAR
GIRL

JUL/AVGUST

Prevela Tanja Marić

Beograd, 2017.

POSVETE

Jul

Roza Mekanalti

Jul je posvećen tebi, moja portorikanska princezo. Hvala ti što si se pobrinula da jezik i osobenost portorikanske kulture budu izvorni i u skladu sa likom. Zahvaljujem ti se što si bila divan član mog tima i podrška, ali iznad svega – prijatelj. Besos*, anđele.

Avgust

Keti Maklejn Bil

Avgust je posvećen tebi. Pronašla si me u moru stranaca, ponudila mi prijateljstvo, osmeh, i opak smisao za humor. Nikad neću zaboraviti kako si se pobrinula da mi prvo iskustvo povezivanja sa kolegama bude nezaboravno. Neću te nikad... zaboraviti.

---

* Španski: Poljupci; ljubim te. (Prim. prev.)

Jul
DEVOJKA SA KALENDARA

PRVO POGLAVLJE

Plavokosa. Plavooka. Visoka. Boginja. Gospode bože. Svemir mi se smejao dok sam stajala ukopana i odmeravala ženu manekenske građe. Izgledala je kao Rejčelina nestvarno savršena sestra, a mislila sam da je Rejčel prelepa. Ne, ne. Kako sam samo pogrešila.

Žena je stajala pored sjajnog crnog poršea bokstera i vrpoljila se neverovatno usplahirena. Prstima je žustro dobovala po znaku koji je držala s mojim imenom. Nespretno prebacivanje s jedne vrtoglavo visoke potpetice na drugu još jače je odavalo plahovitost što se oko nje širila u talasima. A opet, moglo je to biti i zbog vreline Majamija. Blagi bože, kako je samo bilo sparno, a ona je ipak bila savršeno skockana, kao da je izašla pravo iz nekog muzičkog spota za rok pesmu. Nosila je tesne farmerice u kojima joj se lepo ocrtavala guza. Zabalavila sam na njenu majicu i monogram preko velikih sisa koji je glasio: *Zagrlj me i umri*. Imala je najmanje deset ogrlica s različitim perlicama, različite dužine i veličine oko nežnog vrata. Frizura joj je bila očaravajuća, u stilu rok zvezde, pokupljena unazad u složene uvojke i puštene rokerske pramenove.

Nakon što sam je neko vreme proučavala, uperila je u mene čeličnoplavi pogled. Dunula je, ubacila karton kroz prozor automobila i prišla mi. Odmerila me je od talasaste crne kose, preko

letnje haljine, do jednostavnih ravnih cipela na velikim stopalima. „Ovo ne dolazi u obzir.“ Očajno je zavrtila glavom. „Hajde, vreme je novac“, usput mi je dobacila preko ramena. Otvorila je prtljažnik i ubacila mi kofer.

„Inače, ja sam Mija.“ Pružila sam joj ruku dok je spuštala moderne sunčane naočare i pogledala me preko njih.

„Znam ko si. Ja sam te izabrala.“ U tonu joj se osećalo blago nezadovoljstvo kad je upalila auto i pritisnula papučicu za gas, ne čekajući da zavežem pojas. Telo mi je poletelo napred, i oduprla sam se o glatku kožnu ploču.

„Jesam li te nekako naljutila?“ Namestila sam pojas i osmotrila joj profil.

Dugo i polako je izdahnula pre nego što je zavrtila glavom. „Ne“, zastenjala je. „Izvini. Anton me je izludeo. Bila sam usred velikog posla kad mi je rekao da idem po tebe jer *njemu* treba naš vozač da bi mogao da *tuca* neke dve droce na zadnjem sedištu eskalejda.“

Nakostrešila sam se. Divno, izgleda da mi je novi šef ovog meseca lijigavi gad. *Ne još jedan.* „Grozno.“

Brzo je skrenula desno na auto-put. „Možemo li početi iz početka?“ Zvučala je iskreno i pokunjeno. „Inače ja sam Heder Rene, asistentkinja Antona Santjaga. Najzgodnijeg hip-hop umetnika u zemlji.“

„Stvarno?“ Opa. Nisam znala da je tako važan. Obično ne slušam hip-hop. Više alternativnu muziku i rok.

Klimnula je glavom. „Da, svaki album mu je postao platinast. Glavna je 'faca' hip-hopa, i svestan je toga.“ Nasmešila se. „Želi da te upozna odmah, ali ne možeš ići u tome.“ Pogledala je u moju običnu zelenu letnju haljinu. Isticala mi je oči i kosa mi je uz nju izgledala čarobno. Osim toga, bila je udobna za putovanja.

„Zašto ne?“ Povukla sam rub haljine, odjednom osetivši nelagodu.

„Anton očekuje seks-bombu sa primamljivim oblinama.“ Ponovo mi je odmerila odeću. „Imaš obline, ali haljina je previše

obična, ličiš na devojku iz komšiluka, kao Sandra Bulok. Moraćeš obući nešto što sam ti kupila. Kod kuće te čeka garderober prepun odeće. Nosićeš je. Očekuje da sve vreme budeš zanosna.“

Mršteći se, usmerila sam pažnju napolje dok je porše krstario Oušen drajvom. Zgrade u art-deko stilu sa pogledom na Atlantik nizale su se na ogromnoj površini zemlje.

„Dakle, voda je sa obe strane?“ Primetila sam kad smo prešli preko jednog od glavnih mostova.

Heder je zamahala rukom. „S jedne strane se nalazi laguna Biskejn bej, a s druge Atlantik. Kao što vidiš“, pokazala je na niz visokih zgrada, „većina su hoteli, kao što je Koloni i ostale čuvene znamenitosti. A onda, tu su ljudi“, promrdala je obrvama, „koji mogu priuštiti da tu žive, kao Anton.“

Proučavajući svaku zgradu dok je porše klizio putem i vetar duvao kroz prozore noseći mi kosu, primetila sam mnoštvo raskošnih boja u paletama koje nisam često viđala. U Vegasu je sve izgledalo smeđe ili terakota boje. U Los Anđelesu ima svega, od blistavobeke do raznih prigušenih tonova koji se uklapaju u kalifornijsko okruženje. Ali ovde, svetlonarandžasta, plava i ružičasta svuda su se mešale s belim.

„Vidiš sva ona mesta?“ Pokazala je na poslovne zgrade poput hotela Koloni i Bulevar, mašući rukom kroz vetar. Klimnula sam glavom i nagnula se preko nje da vidim bolje. „Noću sve svetle neonskim bojama. Nešto kao u Vegasu.“

Vegas. Bila sam sigurna da su mi se oči raširile dok mi se u plućima podizalo postojano tupo udaranje. Srce mi se odjednom steglo od snažne potrebe. Morala sam pozvati Medi i Džinel. Čoveče, Džin će odlepiti kad joj kažem šta se dogodilo u Vašingtonu. Možda bih mogla nekako da se izvučem i ne kažem ništa? O tome je svakako vredelo ozbiljno razmisliti. „Baš je kul. Ja sam inače iz Vegasa, pa jedva čekam da ih vidim osvetljene.“ Naslonila sam se na sedište i

uživala u povetarcu, puštajući napetost koju sam ponela iz Vašingtona i Bostona, kad sam napustila Rejčel i Mejsona, da iščili.

Petljajući, izvadila sam telefon i uključila ga. Nekoliko puta je zvrncuo. Proverila sam, Rejčel mi je pisala da se javim kad stignem. Dobila sam poruku od Taja, koji me je pitao je li mi novi klijent pristojan ili ponovo treba da se ukrcava u avion. I poruka od Džinel. *O, ne.* To nije bilo dobro.

U stomaku kao da mi se otvorila provalija veličine Velikog kanjona Kolorada, beskrajna pećina straha koja je ispunjavala širok, otvoreni prostor.

Za: Miju Sonders

Od: Smrdljive Drolje

Napali su te? U bolnici? Zašto sam, jebote, to saznala iz poruke Tajevoг brata! Ako nisi već mrtva, ja ću te ubiti!

Udahnula sam kroz zube i otkucala odgovor.

Za: Smrdljivu Drolju

Od: Mije Sonders

Samo mali nesrećan slučaj. Ništa važno. Sve je u redu. Ne brini za mene. Pozvaću te kasnije kad se smestim kod latino ljubavnika.

Za: Miju Sonders

Od: Smrdljive Drolje

Latino ljubavnik? Sereš? On je najveća faca hip-hopa i opasno seksi!

Za: Smrdljivu Drolju

Od: Mije Sonders

Čula sam da je drkadžija.

Za: Miju Sonders

Od: Smrdljive Drolje

Taj može da me drka kad poželi... najbolje jezikom!

Za: Smrdljivu Drolju

Od: Mije Sonders

Nisi normalna!

Za: Miju Sonders

Od: Smrdljive Drolje

Volela bih da mu budem pirinač i pasulj u predjelu. Čuro na kraju obroka. Vruća palačinka na koju duva, a onda je smaže.

Za: Smrdljivu Drolju

Od: Mije Sonders

Prestani! Luda kurvo. Gospode. Pored tebe sam kao jebena svetica.

Za: Miju Sonders

Od: Smrdljive Drolje

Barem znam da ćeš me, ako odem u pakao, ti tamo sačekati!

Glasno sam se nasmejala i Heder upita: „Posao?“, pokazujući na moj telefon. Pritisnula sam dugme i isključila mu zvuk pre nego što sam ga vratila u torbu.

„Izvini. Najbolja drugarica. Proverava jesam li stigla.“ Uzdahnula sam i zabacila kosu preko ramena. Vrućina me je ubijala. Nagnula sam se i podesila ventilaciju da me zapahne ledenohladnim blaženstvom. A, bolje. Heder očigledno nije brinula što troši svež vazduh, jer je spustila i prozore.

„Bliske ste?“ Skupila je usne kad je skrenula u podzemnu garažu.

Namrštila sam se. Koji deo izraza *najbolja drugarica* nije čula? „Da. Ne možemo biti bliže. Znamo se oduvek.“

Dunula je i naglo se zaustavila. „Imaš sreće. Ja nemam nijednu drugaricu.“ Kao da me je struja udarila.

„Kako to misliš? Svi imaju prijatelje.“

Odmahnula je glavom. „Ja ne. Previše sam zauzeta da bih negovala odnose. Anton mora biti najbolji. Iako sam mu samo asistentkinja, upravljam i kućom. Osim toga, završila sam poslovni menadžment. Jednog dana ću možda odlučivati u ime nekog umetnika. Ako želim da mi se snovi ostvare, moram mnogo da radim.“

„Valjda.“ Slegnula sam ramenima i pratila je dok je žustro hodala ka liftu, prolazeći pored niza skupocenih automobila.

„Prokletstvo“, prošaputala sam sebi u bradu, upijajući mercedes, rendž rover, eskalejd, BMW, bentli, ferari i nekoliko drugih evropskih automobila kojima još nisam znala marku. Ono što sam videla – ono što me je ukopalo u mestu, zalepilo me za beton – bilo je šest najprimamljivijih dvotočkaša koje sam u životu videla.

BMW HP2 sport – beli sa plavim ivicama i motorom od 1.170 kubika. Samo što se nisam upiščila. Zatim, bio je tu i jedan MV Agusta F4 1.000, jedini sa radijalnim motorom. Okrenula sam se, pustila ručku kofera, i prešla rukom preko jebeno privlačnog sedišta trećeg motora. Ajkon šin sav crn sa sjajnim hromom. Milovala sam ga kao ljubavnika, vrhom prsta, prelazeći mu preko zaobljenih krivina i upadljivih ivica. Taj motor je koštao više od sto pedeset hiljada dolara! *Jebeš mi sve. Ne, stvarno, moram se tucati na tom motoru.*

Vazduha, treba mi vazduha! Udahnula sam i čučnula, i dalje ne skidajući pogled sa lepote. *Ljubavi, dođi mami.* Mogla bih živeti srećno u ovoj garaži samo zureći u ove motore mojih snova.

„Uh, hej? Zemlja zove Miju? Šta to, dođavola, radiš?“

Glas joj se probio do moje svesti, ali nisam odgovorila. Bio je kao dosadan komarac koji se stalno vraća, koliko god da ga terate.

Polako sam ustala, okrepljujuće udahnula, i još jednom osmotrila zbirku. Jedan narandžasto-crni bogato opremljen KTM super djuk nalazio se na začelju. Verovatno najpristupačniji od svih, definitivno na mom spisku neverovatnih motora koje bih jednog dana mogla da priuštim. „Čiji su ovo motori?“, pitala sam, a glas mi se spustio za oktavu, iz divljenja prema čistom seksu na dva točka.

„Antonovi. Ovo je njegova zgrada. Tu su mu muzički studio, plesni klub, teretana i, naravno, živi u penthausu. I ostali članovi tima imaju stanove u zgradi. I ti čak imaš svoj u potkrovlju koji nam služi da ugostimo slavne ličnosti ili ljude koji rade na njegovim albumima.“

„Vozi li on te motore?“

Osmehnula se. „Voliš motore, ha?“

„Moglo bi se reći.“ S mukom sam procedila reči, iako još nisam uspela da odvojim pogled od te ljudskom rukom stvorene lepote.

„Možda će te povesti u vožnju.“

To mi je privuklo pažnju. „Vožnja.“

Klimnula je glavom, a osmeh joj je bio tako lep da bi mogla reklamirati razne proizvode širom planete.

„Zajebi to. Ja se ne vozim, dušo. Ja vozim.“

Heder mi je dala petnaest minuta da se osvežim pre nego što me odvede dole da se upoznam sa Antonom. Uskočila sam pod tuš, sprala prljavštinu od puta, i ugledala odeću koju mi je donela. Odeća bi bila prejak a reč. To što mi se nalazilo na krevetu bilo je parče tkanine, maleni šorts, i cipele s visokim potpeticama koje su se vezivale unakrst preko čitavog lista sve do kolena. Navukla sam šorts i osmotrila donji porub u ogledalu. Obline su mi bile jasno vidljive svakom pažljivom oku. Pakleno. Okrenula sam se napred. Šorts je bio skrojen tako visoko da je postava džepa virila napolje. Majičica

je bila slatka. Lepršava, i spojena sa dve tanke trake na svakom ramenu. Zažmurila sam, odbrojala do deset i u sebi se malo ohrabrila.

Možeš ti to, Mija.

Pre samo mesec dana šećkala si se unaokolo u bikiniju sa Tajem i ostalim modelima. Sad si više obučena nego tada. Osim toga, nisi ovde zbog svojih vrhunskih moralnih načela, već da izgledaš seksi i budeš privlačna u rok spotu. Hm, u hip-hop spotu.

Zastenjala sam kad sam skupila kosu u konjski rep. Činilo mi se kao da je milion stepeni, ili je meni možda temperatura skočila na sto.

Polako udišući kroz nos i izdišući na usta, ustala sam i izašla u dnevni boravak. Heder je telefonirala. Odmerila me je kako izgledam od nožnih prstiju do kose. Kad mi je stigla do glave, ružno mrštenje joj je iskrivilo lice. Prišla mi je ne skidajući uho sa telefona, povukla mi gumicu za kosu, i pustila guste uvojke da mi padnu oko ramena. „Bolje“, prošaputala je dok mi je nameštala kosu. Zatim je pucnula prstima i otišla do vrata.

„Jesi li ti to meni jebeno pucnula prstima?“ Opušteno drugarstvo koje smo ostvarile tokom vožnje kolima od aerodroma sasvim se raspršilo.

Imala je dovoljno pameti da se pokaje. „Izvini“, izustila je. „Da, Antone, sad ću je dovesti.“ Zvučala je razdražljivo kao da je u pitanju neki predmet koji možete baciti uvis i iz hira ga uhvatiti. „Naći ćemo se u plesnom studiju. Da, za pet minuta.“

„Mija, izvini. On me potpuno izludi. Nažalost, malo je naddrndan. Nisam htela da budem gruba. Izgleda da mu plesači ne valjaju, nisu mogli da mrdnu ni da su im stavili pčele u gaće.“

Pokušala sam da se nasmejem zajedno s njom, ali nisam uspela. Strah mi se odbio od svakog rebra i teško mi se spustio u stomak. Kako će tek da poludi kad sazna da ni ova belkinja ne ume da pleše.

Barem sam bila osigurana što se tiče povraćaja novca. Platilo mi je honorar bez obzira na to umem li da plešem ili ne. Ples nije bio deo mog profila, i nikad nisam tvrdila da to umem.

Lift se otvorio prema hodniku, zastakljenom čitavom dužinom. Obična svetla su bila ugašena, crna svetla su treperila, a reflektori osvetljavali nekoliko prilika, tela koja su se uvijala uz nesnosno glasnju muziku. Muškarac u šortsu i majici pljeskao je u ritmu i izvikivao brojeve plesačima kao znak gde treba da im budu stopala i ruke, ali nisam baš bila sigurna u to.

Heder me je povela da stanemo u stranu. Tad sam prvi put dobro odmerila Antona Santjaga. Upijala sam mu glatko mišićavo telo i usta su mi se osušila. Prostorija oko mene je pulsirala kao otkucaji srca dok se lagano kretao. Svaki muzički ton naglašavao mu je pokrete ramena, dok je njihao kukovima uz svaki otkucaj. Telo mu je bilo prekriveno klizavim znojem od izbačene ključne kosti, preko četvrtastih grudnih mišića, i niz đavolski zategnute stomadne mišiće. Ne samo da je bio isklesan već mu je telo vrištalo: „Zagrli me, dodirni me, obavij svoje golo telo oko mene.“

Okrenuo se, plesači su ga pratili, a onda je udario o pod... telom. Uradio je seriju sklekova uz ritam, a zatim i jednom rukom, dok su mu se mišići podlaktica zavodljivo napinjali. Ponovio je, ali ovog puta sa pomeranjem kukova kao da se izvija ka podu. Majko božja... poželeva sam da se zavučem tamo i legnem, pa da može vežbati taj pokret na živoj, vreloj ženi. A bila sam vrela. Jebeno uspaljena. Hladila sam se dok sam gledala kako mu se telo izvija, okreće, i kako on skače u vazduh na noge, gde je ponovo zanjihao karlicom na najzavodljivije stihove.

„Vozi, dušo, vozi...“ *uvijanje tela*

„Sa mnom će trajati cele noći...“ *udarac*

„Pusti da ti udovoljim...“ *uvijanje tela*

„I vozi, dušo, vozi...“ *udarac*

Poklopio je svoj paket krupnom šakom, povlačeći ga nagore dok mu se telo izvijalo u vazduh. Izgledao je kao zlatnosmeđi bog koji je upravo kresnuo devojkicu iz snova i proveravao je stanje svoje alatke pre nego što se ponovo upusti u seksualni okršaj.

Muzika je naglo stala. „U redu, društvo, dosta za danas. Antone, dobri smo“, viknuo je tip u šortsu.

Anton nije rekao ni reč, samo je hladno podigao bradu. Čopor devojaka je doskakutao do njega sa vodom i peškirom. „O, Antone, bio si divan. Tako seksi.“

Stao je metar-dva ispred mene, ne odvajajući pogled. Zeleno na zeleno. Njegov plamteći, a moj jebeno napaljen pogled. „Ostavite me.“

„Ali mislile smo da ćemo se posle probe malo zabaviti?“ Dve devojke su galamile da mu privuku pažnju.

Čelo mu se namrštilo. „Anton se ne ponavlja. *Vete al carajo*“, rekao je, i oterao ih odmahivanjem ruke. Po mrštenju i žalosti na njihovom licu, šta god da im je rekao, nije moglo biti ništa dobro. Kasnije sam saznala da je to značilo *odjebite*.

„*Lusita*.“ Olizao je usne tako da vas bukvalno zagolica oko kičme i utroba vam se *stegne*. Tako je, pica mi se stegla samo od njegovog oblizivanja. „Sad kad si tu, šta ćemo s tobom?“ Njegov portorikanski naglasak mi je izluđivao čula, dok me je on neprekidno odme-ravao od glave do pete. Kao da je pružio ruku i milovao me po koži, tako sam osećala taj pogled.

Zelene orbite su mu se zamaglile od čiste požude. Stajali smo tako, gledajući se pravo u oči, dok smo vodili nemi rat jedno protiv drugog. Nozdrve su nam podrhtavale, oči se skupile, i konačno sam progovorila.

„Mogao bi da me nahraniš. Umirem od gladi“, odgovorila sam. Heder, koja je stajala mnogo bliže nego što sam mislila, prasnula je u smeh, i razbila napetost između mene i latino ljubavnika. Sad

kad sam ga videla ispred sebe, potpuno mi je bilo jasno kako je dobio taj nadimak.

Naglo je okrenuo glavu ka njoj. „Izvini, Antone“, rekla je i skrenula pogled, ne uspevši da sakrije osmeh na licu.

Pružio mi je ruku. „Mija, hajde da te napunimo.“ Način na koji je to izgovorio, doslovno me je naveo da pomislim na stotine drugih potpuno nepriličnih sitnica pored hrane.

„Dobro, hajdemo.“

DRUGO POGLAVLJE

Anton nas je sve troje poveo do lifta, pa do penthausa, svog stana. Istog trena kad su se vrata otvorila prošao je kroz njih, ostavljajući nas dve iza sebe. „Znaš šta treba da radiš, Ejč“, doviknuo je preko ramena i ne osvrnuvši se za sobom.

Heder me je povela u suprotnom pravcu. „Hajde, devojko. Mislim da će nam trebati piće. Veliko.“

Ušli smo u prostranu otvorenu kuhinju. Beli ormarići su visili čitavom dužinom zida, svaki sa jedinstvenom crnom pužastom drškom, kao da je svaka napravljena zasebno. Neobično duga radna ploča pružala se ispred ormarića i najsavremenijih aparata. Deset barskih stolica sa okruglim sedištima bilo je poredano u savršen niz ispod crnog granitnog pulta. Izvukla sam jednu i sela, povlačeći maleni šorts što sam više mogla da mi se dupe ne bi prelilo preko savijene ivice stolice. Ne bi bio lep prizor.

„Voliš li nar?“ Heder je izvadila dve kristalne čaše za martini.

Klimnula sam glavom. „Mnogo.“

Izvadila je džinovsku bocu votke grej gus, šejker i sok.

„Dakle, šta Anton namerava da radi sa mnom?“, pitala sam dok je ubacivala kockice leda u šejker, a onda nespretno sipala votku, dodajući sasvim malo soka od nara.